

Ex dictis patet quod beatissima Virgo sit inter omnes puros homines sanguinis claritate et generis antiquitate nobilissima. “ De progenie carnis, nemo nobilior Dei Matre refusit, ” ait S. ILDEPHONSUS (*Serm. 3 in Assumpt.*).

Nobilitas beatissimae Virginis non ex sola materiali serie proavorum tam excelsa est, sed inde adeo extollitur, quod cum Deo ipso, qui omnem nobilitatem creatam in infinitum excedit, in quantum subsiliit in natura humana proximam cognitionem participet, cum per modum principii generantis in eum influat, et nomen vere Genetricis Dei possideat : unde ipsa est in primo et proximo consanguinitatis gradu cum Deo, quatenus in natura humana subsistente consanguinea, quod de nemine alio affirmari potest.

Ex enuntiatis etiam liquet, quod imprimis beatissima Virgo cum sponsa suo Joseph fuerit, juxta lineam paternam, consanguinea in secundo gradu; cum Cleopha pariter in secundo; cum ejus filiis, Jacobo minore, Josepho Justo, Juda Thaddaeo et Simeone (episcopo Hierosolymitano) in tertio gradu. Item liquet quod Mater Domini, juxta lineam maternam, fuerit consanguinea cum Maria Bethleemitica juniore in secundo gradu; cum Salome, uxore Zebedaei, ejus filia, in secundo; cum ejusdem filiis Jacobo majore et Joanne Evangelista in tertio gradu. Similiter quod ex parte matris fuerit consanguinea cum Sobe in secundo gradu, cum Elisabeth, ejus filia, in secundo, et cum Joanne Baptista in tertio gradu.

QUAESTIO QUARTA

DE CONCEPTIONE DEIPARAE QUAOD CORPUS

ARTICULUS I

Utrum beatissima Virgo contraxerit peccatum originale quoad corpus?

Observandum est peccatum originale, quoad effectum primarium (qui est reddere privatum gratia sanctificante in vindictam peccati primi parentis), esse in sola anima, quia haec sola hujus effectus est capax, uti expresse docet S. THOMAS (*part. 1-2, quaest. 83, art. 1.*); et ideo in praesenti non quaeritur an beata Virgo non contraxerit peccatum originale in corpore quoad hunc effectum primarium. Sunt tamen etiam alii effectus peccati originalis quorum corpus est capax, quos ex sanctis Patribus commemorat doctor conspicuus, sub his verbis : “ Patres, et praesertim sanctus Thomas, foetum nondum animatum vocant passim massam damnatam, terram maledictam, carnem peccati : agnoscunt ergo peccatum originale non in sola anima reperiri, sed etiam in corpore, imo ex corpore in animam redundare. Cum enim anima sit immediate a Deo, nulloque modo ex Adamo procedat, non potest peccatum Adami immediate in animam transfundi, sed tantum mediante corpore, cui ipsa unitur (*SFONDRTI, Innocentia vindicata*). ” Merito igitur sub examen vocatur an beata Virgo contraxerit peccatum originale quoad corpus. Ad quod

Respondeatur : beata Virgo non contraxit peccatum originale quoad corpus.

Probatur primo, ex hac propositione damnata (*num. 73 inter Baianas*) : « Nemo praeter Christum est absque peccato originali ; hinc beata Virgo mortua est propter peccatum ex Adamo contractum. » Unde sic : summus pontifex damnat quod nemo praeter Christum sit sine peccato originali, et inde per ineluctabilem consequentiam infert quod aliquis sit sine peccato originali ; et quia sub hoc aliquo, salva fide, nequit intelligi alias ex posteris Adae praeter beatam Virginem, propter commune dictum, « *Omnes in Adam peccaverunt* (Rom. V, 12), » et quia hanc determinate nominat propositio, ideo beata Virgo est sine peccato originali : idque non solum quoad animam — quia propositio indefinite et sine distinctione loquitur, — sed etiam quoad corpus, praecipue quia pontifex etiam hoc damnat quod beata Virgo mortua sit propter peccatum ex Adamo contractum, et quidem corporaliter, quia Baius etiam mortem corporalem peccato originali tribuebat : ut adeo verum esse debeat quod non sit mortua propter peccatum.

Probatur, secundo, ex autoritate Patrum. Sic S. LEO (*Serm. de Nativ. Dom.*) ait : « Incommutabile Dei Verbum de incommunato corpore habitum sibi humanae carnis assumpsit. » S. PETRUS DAMIANUS (*Serm. de Assumpt.*) : « Caro beatae Virginis ex Adam sumpta maculam Adae non admisit. » S. ANSELMUS (*De Concept. Virg. cap. 32*) : « Decuit Virginem tanta puritate nitere, quanta sub Deo major intelligi non potest. » Ergo juxta sanctos Patres beata Virgo non contraxit peccatum originale quoad corpus, quia immunitas ab hoc est major puritas sub Deo.

Probatur, tertio, ex conceptione immaculata quoad animam : quia beatissima Virgo est sine labe concepta quoad animam ; ergo etiam quoad corpus. — Antecedens est de fide. — Consequens probatur : anima non aliter inficitur nisi mediante-

corpo, quia non fit nisi dependenter a Deo per creationem et infusionem, a quo infectionem originalem habere non potest. Ergo si beatissima Virgo fuit immunis a labe originaria quoad animam, debuit etiam fuisse immunis quoad corpus : quia alias corpus infecisset animam, et sic fuisset anima simul infecta et non infecta (1).

ARTICULUS II

Utrum Deipara acceperit corpus in sua constitutione perfectissimum, ac omnibus numeris absolutum?

Respondeatur : Virgo Deipara accepit corpus in sua constitutione perfectissimum, et omnibus numeris, seu dotibus absolutum. Haec assertio est adeo certa, ut contrarium affirmare, non solum sit rectae rationi et auctoritali adversum, sed etiam temerarium : quia nimis nemo ex Patribus et orthodoxis Doctoribus aliud docet, ut optime notat SUAREZ (*tom. 2, part. 3, disp. 2, sect. 2*).

Probatur, primo, auctoritate S. THOMAE (*Summ. part. 4, dist. 30, quaest. 2, art. 1*) dicentis : « In beata Virgine debuit apparere omne illud quod perfectionis est. » Cui consonat S. ANTONINUS (*Summ. part. 3, tit. 15, cap. 10*) : « Beata Virgo optima naturalia habuit, et perfectissimam corporis complexionem et dispositionem. » Idem affirmit Albertus Magnus, Doctoris angelici quandam magister, apud DIONYSIUM CARTHUSIANUM (*De Laud. Deip. lib. 1, art. 34*) his verbis : « A planta pedis usque ad verticem capitis nihil penitus fuit in Virgine, neque in corpore, neque in anima, indecens, reprehensibile, indecorum ; inno totum fuit divinae sapientiae cir-

(1) Variae objectiones refelluntur apud SEDLMAYR, *Scholastica Marianæ*, part. 1, quaest. 4, art. 4.

culo efformatum, pulcherrime circumcisum, et sine omni superfluitate plenissime ac speciosissime operatum." Ergo omnibus numeris ac dotibus fuit absolutum.

Probatur, secundo : corpus beatæ Virginis fuit ordinatum tamquam habitaculum divini Verbi, quod dare debuit de sua substantia humanitati Christi, et cui haec debebat esse similis, ut Filius Matri, eique unice sine patre. Ergo oportebat corpus virgineum esse perfectissimum (1).

Probatur, tertio : corpora primorum parentum debabant esse omnimo perfecta, juxta illud (GEN. I, 31) : " *Vidit Deus cuncta quae fecerat, et erant valde bona;*" et maxime quia homo debebat praesidere reliquis animalibus. Ergo, quia Deipara omnium rerum facta est Domina et Regina, debebat omnibus modis esse perfecta.

ARTICULUS III

Utrum Virgo Deipara acceperit corpus exemplum a morbis corporalibus?

Respondetur : Virgo Deipara nunquam laboravit morbo corporali. Ita communis sententia Patrum et theologorum (cfr SUAREZ, tom. 2, part. 3, disp. 2, sect. 2).

Probatur, primo : morbi sunt de facto effectus peccati, cum pro statu innocentiae homo nullis infirmitatibus fuisse obnoxius. Sed beata Virgo, ex inferius probandis, supponitur non peccasse : ergo etiam supponitur quod nullis infirmitatibus fuerit obnoxia — Major constat ex illo Apostoli (ROM. V, 12) :

(1) In oratione quae post antiphonam *Salve Regina* recitatur, Ecclesia uitetur his verbis : *Omnipotens sempiterne Deus, qui gloriosae Virginis Matris Mariae corpus et animam, ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur, praeparasti, etc.* Unde infertur perfectissima corporis beatæ Virginis constitutio.

" *Per peccatum mors intravit in mundum;*" et per consequens etiam morbi, qui mortis causae sunt. — Confirmatur auctoritate S. THOMAE (*Summ. part. 3, quaest. 14, art. 2*) : " Causa mortis et aliorum corporalium defectuum est duplex : una quidem remota, quae accipitur ex parte principiorum materialium humani corporis, in quantum est ex contrariis compositum ; sed haec causa impediebatur per originalem justitiam. Et ideo proxima causa mortis et aliorum defectuum est peccatum, per quod subtracta est originalis justitia." Ergo, quia beata Virgo non peccavit, non possunt ipsi effectus peccati attribui.

Probatur, secundo : homo pro statu innocentiae non fuisse subjectus morbis : ergo neque beata Virgo erit obnoxia. — Antecedens docet S. AUGUSTINUS (*De Civit. Dei, lib. 14, cap. 22*) his verbis : " *Vivebat homo in paradyso sicut volebat, quamdiu volebat quod Deus jussicerat. Cibus aderat ne esuriret, potus ne sitiret, lignum vitae ne illum senecta dissolveret ; nihil corruptionis in corpore, neque ex corpore ullae molestiae, nullus intrinsecus morbus, nullus ictus metuendus extrinsecus, summa in carne sanitas, in anima tota tranquillitas.*" — Consequens probatur : beata Virgo aequo fuit innocens, imo majori innocentiae dono, seu gratia praedita, quam homo primus et quivis aliis pro statu innocentiae. Ergo, cum status innocentiae in aliis fuerit exclusivus morborum tanquam effectuum peccati, erit etiam in beata Virgine horum exclusivus.

Probatur, tertio : Christus Dominus habuit corpus immune a morbis corporalibus : ergo etiam beata Virgo. — Antecedens juxta sanctos Patres et theologos est certum, et docet illud S. THOMAS (*Summ. part. 3, quaest. 14, art. 3*) his verbis : " *Accepit enim naturam humanam absque peccato, in illa puritate in qua erat in statu innocentiae.*" Adeoque si corpus ante Adae peccatum immune erat a morbis, multo magis corpus Christi. — Consequentia nunc probatur : Virgo

Deipara corpus dedit Christo; ergo, si hoc ei dedit qua immune a morbis corporalibus, debuit etiam ipsa esse immunis a morbis corporalibus.

ARTICULUS IV

Utrum Virgo Maria fuerit omnino impassibilis et immortalis?

Nota. — Certum est beatam Virginem multa fuisse passam in tota sua vita, et singulariter in Passione Domini, ubi, juxta S. BERNARDINUM (*Serm. 61*), dolor ejus tantus fuit, ut capax fuisset eidem et omnibus creaturis corporeis vitam admirandi. Similiter etiam pro certo habemus quod mortua fuerit, et inde a morte post triduum resurgens, in coelum cum corpore et anima assumpta. Quaestio igitur non movetur an ita fuerit impassibilis et immortalis ut pati et mori non potuerit, cum actu passa et mortua est; sed an fuerit impassibilis et immortalis impassibilitate status innocentiae, qua non cogebatur pati et mori, sed libero consensu, quasi renuntiando suis privilegiis: quo volebat Filium imitari, et plus pati quam omnis martyrum cohors. His observatis,

Respondetur: Virgo Deiparens fuit vere impassibilis et immortalis, ea impassibilitate et immortalitate qua non cogebatur pati et mori, sicut homo in statu innocentiae (1).

Probatur, primo, juxta S. THOMAM (*Summ. part. 1, quaest. 97, art. 2*): « Homo in statu innocentiae fuit impassibilis, et secundum animam, et secundum corpus; » et quidem ea impassibilitate et immortatitate qua non cogebatur pati et mori, uti insinuat infra dicens (*art. 4*): « Corpus hominis in statu innocentiae poterat praeservari ne pateretur laesionem

(1) Ita VEGA, in *Theologia Mariana*, num. 812 et seq. et alii.

ab aliquo duro: partim quidem per propriam rationem, per quam poterat nociva vitare; partim etiam per divinam prudentialiam, quae sic ipsum tuebatur ut nihil ei occurreret ex improviso, a quo laederetur. » Ergo etiam Virgo Deiparens erat sic impassibilis et immortalis. — Consequentia probatur: est inconveniens ut Regina careat in prima sui formatione illis perfectionibus quas habent servi, id est, primi homines in prima sui productione; praesertim cum hi gratiam omnem propter ipsam et ejus merita obtinuerint, juxta infra dicenda. Ergo cum primi homines in prima sui productione acceperint donum impassibilitatis et immortalitatis, etiam Virgo Deiparens in prima sui formatione haec dona obtinuisse dicenda erit.

Probatur, secundo: beata Virgo fuit innocens concepta, et majori gratia quam Adam et ejus posteri pro statu innocentiae futuri donata: ergo in prima sui conceptione accepit donum impassibilitatis et immortalitatis. — Consequentia probatur: privatio horum donorum impassibilitatis et immortalitatis est poena peccati de facto, uti certum est (*Per peccatum mors in hunc mundum intravit. ROM. V, 12*). Ergo hoc ipso quod beata Virgo fuit innocens concepta, non potuit his donis privari, secus tamquam innocens esset punita (Cfr responsa ad varias objectiones, apud SELDMAYR, *Schol. Mar. part. 1, quaest. 5, art. 3*).

Probatur, tertio, testimonio S. CYRILLI HIEROSOLYMITANI (*Homil. de Dormit. Deiparae*), dicentis: « Nullam e contagione peccati mortis suae causam habuit Virgo sanctissima, sed ex ipsis dumtaxat naturae principiis, quibus vel ante peccatum homo constabat: morti quippe suapte natura obnoxius erat ille, quamvis optima. Id vero beneficium Deus illi contulit, ut in eo nequaquam operante natura, sed gratia immortalitatem sibi conciliaret. Hoc ipsum et sanctissimae Deiparae contigit, quae, etsi bonis affluebat, ac peccatum nesciebat vel minimum, eadem illa quae morti addicunt homi-

nem naturae elementa gestabat, ac pariter subinde mortalis erat. Verum eam a Deo gratiam obtinuit, ut mortem, si ita voluisset, nunquam obiret, sed coelo etiamnum vitae compos inferretur. Hacce tamen uti praerogativa noluit. »

QUAESTIO QUINTA

DE CONCEPTIONE DEIPARENTIS QUoad ANIMAM

ARTICULUS I

Utrum beata Virgo potuerit a Deo praeservari a peccato originali quoad animam?

Nota. — Quaestio haec fusius tractatur a P. VASQUEZ (*tom. 2, part. 3, disp. 116, cap. 1*), qui varias sententias refert. — Prima docet beatam Virginem non potuisse in primo momento suae conceptionis sanctificari, sed necessario originale peccatum contrahere, hoc ipso quod in Adamo peccaverit, et sub universalis lege de transfundendo peccato originali comprehensa fuerit. Pro qua refertur S. THOMAS (*Summ. part. 3, quaest. 127, art. 12*). — Secunda opinio est Deiparam Virginem in eodem conceptionis momento contraxisse peccatum originale, et fuisse sanctificatam hoc sensu, quod in primo signo rationis fuerit culpa, in altero gratia : ex ratione quod expellens et expulsum debeat esse simul, peccatum nempe et gratia, non permanenter, sed transeunter. — Tertia opinio est beatam Virginem non potuisse in primo instanti justificari, sed debuisse aliquo tempore in peccato esse, et postea primum justificari : cum duo instantia non possint sibi esse immediata. — Quarta et vera sententia haec est :

Virgo Deipara potuit in primo conceptionis momento ita justificari, ut peccatum originale non contraheret. Ita VASQUEZ (*ubi supra*).